

Panor. super Prima Secundi Decr.

nunciari per iudicem eum haberi pro confesso. D. Ant. dicit coniungendo dicta Butr. & Spec. ut iussus iudicis in presentē factus, faciat illū haberi pro confesso: idē si fiat in absentē, si sibi fuit iniunctū, ut respondeat, vel ut veniat ad respondēdum cū cōminatione, q̄ si nō veniat, habeatur pro confesso? & ex hoc sentit Do. Ant. q̄ quodlibet ipsorū dictorū hēat locū de p̄ se, ut sufficiat, q̄ absenti missis positionibus iniungatur, ut respondeat, vel ut precipiatur, ut veniat ad respondēdum cū cōminatione antedicta, & aliter non respondēt ad c. 2. p̄alleg. Sed reperio Bar. in hac q̄. sic dixisse, eod. tit. lib. 6. §. q̄ si actor. q̄ de hoc fuit magna contētio olim, ut ibi no. p̄ Cy. & glo. Sed hodie de hoc facta est decreta in p̄alleg. c. 2. que dicit, q̄ duo vel tria^a sunt necessaria, ut quis pro confesso habeatur. Primo, q̄ post lit. confest. & forte hoc dicit, quia ibi tex. facit mētionē de iuramēto calū. quod sōlet p̄stari post lit. confest. ut no. in gl. Secūdo, q̄ sit iussus a iudice, & sic q̄ fiat in presentē. Tertio, q̄ absq̄ rōnabili cā recuset. Tūc enim concurrētibus istis dēt haberi pro confesso,^b & sic p̄ ista aperte sentit Bar. q̄ de hoc hodie sit casus rotundus in d. c. 2. Quid ergo dicēdū? certe, quando secutus sum illa cōtraria, inducebam c. si quis suadēte. 17. q. 4. iuncto c. mulieres. de sentē. excō. vbi probatur ēt q̄ ad pēnā incurrēdā is facit seu facere vī, cuius noīe fit: fortius ergo in isto casu iudex dēt videri p̄cipere & interrogare, si eius noīe nuncius precipit seu interrogat. Et faciunt no. per Bar. in l. hac verba. ff. de adult. & in l. aut qui aliter. ff. quod vi, aut clam. in illa q. an mandans habeatur pro faciēte. Sed nūc diligētius hac materia cōsiderata, sequor opi. gl. nostrē in d. c. 2. ut non sufficiat iussus nuncii, qualitercūq; fiat. Primo moueor, q̄a cum ille tex. sit odiosus, dēt restringi, & in propriis terminis intelligi, ut in c. statutu. de elect. lib. 6. & l. si vero. §. de viro. ff. solu. matrim. & in regula. odia. de reg. iur. lib. 6. Cū ergo ille tex. requirat ista duo coniunctim, ut sit interrogatus & iussus p̄ iudicē, ergo non sufficit iussus nūcii. Et rō diuersitatis pōt eē, q̄a minus peccat, & contemnit, qui non vult respondere, vel venire ad iussum nūcii, q̄ qui pertinaciter resistit respondere ad iussum iudicis presentis. † Plus afficit citatio & admonitio iudicis in presentē, q̄ nūcii in absentē, ut probatur ex no. in l. 2. C. quomodo & quando iudex. & in c. consuluit. de offi. delega. in glo. Nam sola monitio iudicis hēt vim peremptoriā, non sic monitio, & citatio nūcii, licet fiat de p̄cepto iudicis. Idē tenet Bar. in d. l. 2. C. quomodo & quando iudex. per rationem p̄alleg. Ad idem tex. cum gl. no. in c. venerabilibus. §. secus. de sentē. excō. lib. 6. si minus peccat, ergo non ita grauius puniēdus. 24. q. 1. c. non afferamus, & in c. quāsiuit. de his, que fiunt a maio. par. cap. & in c. 1. de delict. pue. & in l. respiciendum, & in l. aut facta. ff. de penis. Item interrogatio non dēt fieri extra iudiciū, sed in iure apud ipsum iudicē, ut in l. 1. & ibi gl. ff. de interrog. actio. & l. voluit. ff. eod. tit. tamē non video, q̄ possit saluari dictū Do. Ant. ut sufficiat interrogatio extra iudiciū positionibus missis. Idem ēt vī velle tex. in l. de etate. §. qui tacuit. eod. tit. ibi, apud p̄torē interrogatus. Et p̄ illum tex. & alia iura supra allegata dic, q̄ ēt in istis interrogationibus, quā fiunt ad p̄parationē iudicii, & interrogatiue, nō dēt haberi pro confesso nolēs respondere, nisi fiat interrogatio p̄ ipsum iudicē in iudicio, & absq̄ rōnabili cā recuset respondere. Si autē eēt abūs, & citatus non vult cōparere ad respondendum, dēt contra eum tanq̄ contra contumacē procedi, arg. in c. tuā, ut lite non contest. † Dictū tñ Bar. inquantū requiritur, ut fiant positiones post lit. confest. non puto verū. Nam hoc non est de substantia, sed tex. facit ibi mētionē de iuramēto calumnia, quia solēt fieri positiones post tale iuramētum. Et hoc sentit ibi gl. in ver. post iuramētū. remittēdo se ad gl. c. 1. eod. tit. vbi dicit, q̄ positiones possunt fieri ēt ante lit. confest. puta sup̄ exceptionibus dilatoriis. Nā ex hoc dicto Bar. seq̄ret, q̄ dispō illius c. 2. ut habeatur pro confesso, nō haberet locū in positionibus, que fierēt ante lit. confest. quod non est dicēdū, cū eadē rō sit vtroq; casu. Ad rōnē quā supra faciebā de c. si qs suadēte. iuncto c. mulieres, de sentē. excō. respondeo, q̄ procedit in eos, qui mandat delictum fieri, qui peccat tantū, sicut & ille, qui facit, immo & plus tanq̄ autoritatē p̄stans, ut in c. qui confentit peccantibus. 1. 1. q. 3. & no. in c. 1. de offic. deleg. in gl. ideo punitur, sicut faciens, sed recusans respondere, vel venire ad iussum nūcii, non ita contemnit,

sicut & ille, qui est in iudicis presentia: ergo minus puniendus, ut no. glo. in c. cū quidā. de iureiurā. & 40. dist. c. homo Christianus. Itē qñ est in iudicio in presentia iudicis, fingitur ibi confiteri, unde sicut valeret vera confessio, ita ficta. Sed quando est extra iudiciū, non pōt fingi, ut tūc habeatur pro confesso, cū non valeret vera confessio extra iudiciū & presentia partis, & maxime cum ibi extra iudiciū non teneatur respondere, non pōt ibi fingi confessio, arg. eorū quā no. in l. 3. ff. pro socio. & hęc no. q̄a alias non sic discussa inuenies, & postmodum reperi idē sentire Bal. in l. 1. C. quō & quando iudex. vbi apertē dicit, q̄ absens contumaciter non habetur pro confesso, quia maior est contumacia presentis, q̄ absentis, & sic vī intelligere illud c. 2. de confes. lib. 6. & l. 2. C. quō & quando iudex. Itē scias, q̄ p̄dicta non habēt locum in positionibus criminosis, quod no. Ioā. & Archid. in c. ferrū. & c. ex pōnitētibus. 50. dist. Nolēs respondere, non dēt haberi pro confesso, ut no. Bal. in d. l. 1. Sed tu dic idē in illis, in quibus tenetur respondere, q̄a c. si post p̄stitū, p̄alleg. loquitur in distincte. Sup̄ quibus aut sit respondēdum, vide p̄ Bar. & Bal. in l. 2. C. eod. dicā plene in c. 2. de confes. & hoc no. † Itē aduerte inquantū dicit tex. in d. c. 2. q̄ dēt pro cōfesso haberi in illis requisitis, non intelligas, q̄ iudex incontinenti possit sup̄ principali, seu sup̄ eo, sup̄ quo factē fuerūt positiones pronunciare, ac si interuenisset vera confessio, sed est necesse, q̄ iudex pronunciet eum haberi pro confesso, vel p̄nunciet eum contumacē in rīdendo, & nolle rīdere sine rōnabili cā. Dēt enim iudex prius patefacere delictū suū ante q̄ habeat eū pro confesso, vī est tex. no. in l. eius, qui delator ē. in princ. ff. de iure fisci. Et hoc idē tenet Bar. in §. q̄ si actor, p̄alleg. facit tex. in c. cum contumacia. de here. lib. 6. & cum ista confessio causetur ex delicto istius contumacis, si ipse decederet ante q̄ p̄nūciaretur sup̄ delicto, hęc pēna non transiret ad heredes, ut probatur in d. l. eius qui. quia requiritur snia, ut no. Bar. in d. l. 2. §. q̄ si actor. tunc dic, vbi pēna eēt inflicta ipso iure, tunc ēt ante declarationē transit ad heredes, & veritate inspecta afficit heredes, ex quo fuit statim pēna cōmissa, licet requiratur sola declaratio. Hoc probō p̄ c. 2. de p̄scri. lib. 6. iuncto c. cū contumacia. de heret. lib. 6. & hęc no. vel dic ad dictū Bar. ut dicam infra c. proxi. sup̄ gl. si vbi oīno vide, & dic vt ibi dicā. † Et hęc adduci pōt ad aliā qōnē valde notabilē, nūquid contumax ad rīdendū libello possit haberi pro contumace, sicut hī pro contumace in positionibus, ut supra dixi? D. Ant. breuiter se expedit dicendo, q̄ forte possit haberi pro cōfesso, si iuberetur, ut rīderet, vel si libellus destinaretur cū p̄cepto rīdēdi, & cōminatione, q̄ si non rīdeat, habeatur pro confesso. Et secundū eū eēt hęc practica valde utilis, q̄a sem p̄ possit procedi in abntē ad sniam diffinitiuā absq̄ vera contestatione, & hęc cōtestatio eēt ex hēta confessione, sicut fit ex vera, de hoc refert se dixisse in c. 1. de lit. confest. & sic transit. Sed aduerte, quia in illo c. 1. de lit. confest. retulit Iac. de Rauē. & quosdā alios tenere contrariū, q̄a in contestatione requiritur verborū expressio, vt C. de iud. l. rem non nouā. & vbi opus est expressione verborū, nō sufficit alius actus, ff. de verb. oblig. l. 1. Et dicit ēt hoc tenuisse Iac. de Are. in l. 1. ff. de vent. in spi. & cū istorū opi. ibi transiuit, licet hic tenuerit oppositū, & tñ opi. hic posita p̄ eū non placet mihi. Primo adduco c. 1. de lit. cōtest. & c. 2. eod. tit. vbi sape fuit iussus reus, ēt p̄ns, ut responderet libello, & nunq̄ voluit respondere, nō tamē p̄ hoc potuit procedi ad vltiora, ac si filius fuisset ficte

ADDITIONES.

^a Duo vel tria. Adde quā requirantur, Ange. conf. 186.

^b ZACHAR. ¶ Pro confesso. Adde, q̄ per solam responsonem non habetur pro confesso, sed requiritur sententia, ut no. Fel. in c. cum no. ab homine. in si. uer. utrum autem data. supra de iudic. & Lanfr. in c. quoniam contra §. responsones. nu. 1. 1. uer. est tamen aduertendum. & ibi in apot. Bened. Vadi. in uer. sententia. infra de p̄bato.

ANT. FRANC. ¶ Circa hoc, annolens respondere habeatur pro confesso, dicas q̄ non, nisi super liquidis secundum iura, in c. ueniens. in glo. uer. contumaciam. de accusa. & no. Bal. in l. generaliter. in §. his de presentibus in uer. si. C. de reb. cred. quod tamen intellige uerum, nisi iussus per iudicem respondere non respondeat, quia tunc haberetur pro confesso, etiam si non sequatur aliqua sententia, secundum D. Card. in clem. 2. in §. si in princ. de appellatio.

^c SEB. S. A. P. ¶ Pro confesso. Quomodo hoc procedat, uide Bal. in l. unica. col. 13. uer. sed nūquid contumax. C. de confes. & Fel. omnino in c. Rodolphus. col. 24. uer. sed declaratoria sententia. supra de rescript.